

[Carl P. Jensen.]

oversigt blev stillet i et ugunstigt lys som en art underudviklet land.

Jeg skal ikke gentage alt, hvad jeg sagde dengang — jeg henviser til Folketingstidende 1953-54 sp. 3749 og i tilslutning hertil til den daværende socialministers bemærkninger i den anledning — men jeg gjorde opmærksom på, at en række konventioner tog sigte på områder, der efter hævdunden dansk skik ikke burde reguleres ad lovgivningens vej, fordi det drejede sig om spørgsmål, der var overladt andre organer. Eksempelvis kan jeg nævne konventionen om minimallønninger, idet denne gav forskrifter, der i høj grad lå i underkanten af, hvad vi havde herhjemme. Det samme kan siges om andre konventioner, der giver forskrifter, som vi ikke har nogen politisk mulighed for at gennemføre. Men derudover findes der utvivlsomt en række konventioner, der uden større vanskelighed kunne ratificeres, og jeg ved, at jeg her er helt på linje med det ærede medlem fru Else Zeuthen, der tidligere har efterlyst lidt mere handling på dette særlige område.

Nu er jeg bekendt med, at der for år tilbage er nedsat et ratifikationsudvalg, der skulle fremkomme med en indstilling om, hvilke konventioner der kunne tages op til ratifikation, og jeg benytter denne lejlighed til at søge oplysning om dette udvalgs arbejde og navnlig efterlyse en motivering for, at man endnu ikke er kommet til noget resultat, idet jeg her ser bort fra de allerseneste ratifikationer af de senest vedtagne konventioner, hvor man har handlet prisværdigt hurtigt.

Kr. Juul: Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger i anledning af den foreliggende konvention, hvori der bl. a. er angivet ret detaljerede regler for fabriksinspektørers beføjelser med hensyn til tilsynsvirksomhed. Så vidt jeg forstår den højtærede socialminister, mener han, at disse regler er i overensstemmelse med de bestemmelser, vi allerede har gennemført i dansk arbejderbeskyttelseslovgivning, og at vi ikke ved at ratificere denne konvention kan komme ud for at skulle ændre vor lovgivning på arbejderbeskyttelsesområdet.

Jeg regner med, at ministerens opfattelse er rigtig, men da der er tale om så omfattende bestemmelser, vil vi bede om, at et folketingsudvalg får lejlighed til at se nærmere på konventionen og sammenligne den med de i dansk arbejderbeskyttelseslovgivning gældende bestemmelser.

Hanne Budtz: Mit parti kan give tilslutning til, at vi ratificerer denne konvention, da det som oplyst af den højtærede socialminister nu vil være muligt efter vedtagelsen af arbejderbeskyttelsesloven af 11. juni 1954.

Det er af den foregående ærede ordfører blevet foreslået, at der nedsættes et udvalg, og det har mit parti ikke noget imod. Det kan måske endda være helt rigtigt ud fra den betragtning, at det drejer sig om meget omfattende og detaljerede bestemmelser.

Med hensyn til de principielle bemærkninger, det ærede medlem hr. Carl P. Jensen har fremført, vil jeg sige, at også vi ser med tilfredshed på, at endnu en konvention kan ratificeres, og vi er enige i, at dette arbejde skal følges op, således at så mange som muligt af de konventioner, der er vedtaget på den internationale arbejds-konference i Genève, bliver forelagt her, når vor lovgivning i øvrigt tillader det.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Også mit parti kan give tilslutning til forslaget om ratifikation af konvention nr. 81 om arbejdstilsyn inden for industri og handel.

Ligesom et par af de foregående talere er jeg af den formening, at vi bør ratificere så mange af de internationale konventioner som muligt, når vor lovgivning i øvrigt tillader det, og derfor vil også jeg gerne give tilslutning til, at man fortsætter undersøgelsen af, om der ikke er flere tilfælde, hvor vi kan tage spørgsmålet om ratifikation op til drøftelse, men jeg må tilstå, at jeg ikke havde ment det nødvendigt med en udvalgsbehandling på netop dette område; jeg har naturligvis ikke noget imod, at vi undersøger enkelthederne nærmere, men for mig at se er sagen klar: vi kan med den lovgivning, vi har, og med det arbejdstilsyn, vi har, ratificere denne konvention.